

Chiếu theo nghị-định quanToàn-quyền ngày 8 Juillet 1922, các nhà có về quốc-
tái Đông-pháp mà bị mất thời phải cho
hết số về của mình và mười trường-
của ngân-cảng. Giấy ngân-cảng phải
đi ngay cho quan Đốc-ly sở để-bình
Directeur de l'Administration judiciaire
tại Hà-nội. Những người nào ở tại
an-đời thời phải để chỗ ở cho rõ-ràng,
bên người nào không phải ở Hà-nội hoặc
không có người thay mặt, thời các
trưởng-tòa tìm một người đồng-nghiệp
của họ tại Hà-nội mà thay thế cho mình.
Khi được giấy ngân-cảng thời quan
Đốc-ly sở Đốc-ly sở địa-phương này sẽ
có cái đi vào quan-báo Phòng-pháp tuần
một năm, khỏi tra-tiền chi có.

trong này, ba cô một chút tái và

nguyên cho đôi trẻ kéo sơn gần chệch cho thoải lòng già trước khi nhấm mắt đồ châu. Châu thấy một bà phú giả trước mắt con kẻ có lối mà hết lời cam ngổm mý từ, thì vội vàng đáp: châu đâu dám chấp nê điều ấy mà thêm tội. Cháu cháu đi ngỏ, nên cháu định xuống dưới này mà tính việc ngày trước, và cháu như định để hết gia sản lại cho em cháu. Bà lại ngồi đây cháu mau với em cháu ra mác.

Nàng Báu ăn mặc đồ mỏng mảnh lấm, bình-dang-yêu-diệu, phượng-phí, chạy xuống với vàng, nàng đầu-mu gia hướm lén xe không kịp son phấn chi li, bà già sợ gió lạnh nàng đầu nên ôm lén vào lòng yêu ấp, xe đến nhà nàng Báu thẳng tước vào phòng gặp quan hai Vạng và quan thầy. Bà móc lấy khăn lụa lau nước mắt cho Muôn, rồi kể mớ, vào hôn một cách yêu đương lắm. Người nhà thấy vậy lén ra, hai đảng vụng-diền gai sắc trái tai, nở mày đẹp mặt. Từ đây một nhà hoà-hảo, vinh-hoa phú-quí xốt ha; ấy câu chuyện "Số phận một vị quan hai" đến đây là dứt.

KIỂM-BIỂM-VANG phụng dịch

THỜI SU

Giá bạc

Thứ sáu... ngày 11 Aout 6 80
Thứ bảy... ngày 12 Aout 6 85
Chủ nhật... ngày 13 Aout 6 85
Thứ hai... ngày 14 Aout 6 85
Thứ ba... ngày 15 Aout id
Thứ tư... ngày 16 Aout 6 80
Thứ năm... ngày 17 Aout 6 90

Giá giấy quac-trái Đồng
pháp tại hàng ngân
hàng ngày 7 Aout 1922

49\$50

Giá lúa

Lúa chẻ đến nhà máy mỗi tạ 100
kilo là:

Thứ sáu... ngày 11 Aout... 4 23 4 34
Thứ bảy... ngày 12 Aout... 4 19 4 23
Chủ nhật... ngày 13 Aout... 4 22 4 34
Thứ hai... ngày 14 Aout... id
Thứ ba... ngày 15 Aout... 4 22 4 34
Thứ tư... ngày 16 Aout... 4 22 4 34
Thứ năm... ngày 17 Aout... id

Cántho

AN CƯP

Đêm 5 Aout lúc 2 giờ khuya, tại xóm
Thôn Núi lạng Thới-binh (Cántho) có
đàn an-cưp 7, 8 tên tới đóng cửa và nhà
lều lều, bắt được vợ tên này lột đôi
hoa tai và cây tú lấy quần áo và 23\$
nhờ sớm giăng tựa đến đông tiếp cửa
an-cưp tình không xong nên lui trước
lúc chúng nó ra vườn, nhờ có tên
Nguyễn nộp đánh trúng một tên an-cưp

(tên Nhâm) nhào xuống, kẻ tên an-cưp
khắc đến tiếp tên Nhâm, bị tên Nghĩa
đánh luôn 1 cây trổng tay hoảng kinh
quăng dao bỏ chạy, thiên hạ rượt theo
đến nhà nó (ông ở Thới-binh) gặp nó
chung vô nhà và lên tiếng hăm ráng
nếu ai vô bắt nó, thì nó đâm chết. Hương
quan bên đây dân bao nhà nó, rồi thân
hành đến báo cho sơn-dám cầm súng
đến nơi xông vô nã trọc dẫn về tra nó
khai tên là Mạnh-Liên làm tờ hàm giải
2 tên an-cưp Nhâm và Mạnh qua
Toà. Nam.

NHIN ĐẲNG CỦA MẮT

Ngày 5 Aout, Trần-vân-Lân đi ngang
qua tiệm Quang-Hoat bán đồ nữ-trang
nhìn được 1 cái đồng hồ vàng và một
sợi giây chuỗi; Trần-vân-Lân vào hỏi
chủ tiệm lấy số coi lại thì là của tên
Điền ở làng Thới-an-Đông (Cántho)
đem cầm hỏi năm ngoài giờ T-v-Lân đi
có bắt đồng hồ tên Điền.

TIỆM BÁN ĐỒ NỮ-TRANG

Tiệm Trinh-Nhân là một tiệm bán và
cắm đồ nữ-trang của M. Trọng lập ra
ở đường lập-bát Messner. Tiệm này
mới lập bán nhiều đồ tốt thiệt, lại cũng
có cắm và bán những quần áo. Chủ
tiệm dụng việc thiệt tình mà tiếp
khách, vậy ai muốn mua hay là cầm vật
chỉ, nên đến tiệm Trinh-Nhân thì được
tiếp rước tử-tế và được giá nhẹ hơn
các tiệm khác.

TIỆM CHỤP HÌNH MỚI

Tại đường chợ Cántho, M. Giang-
hưng-Nguyên, mới lập ra một tiệm chụp
hình "Pho-nouveau" ở thợ chụp hình
khéo tốt, để nước thuốc không hay
hình hình là bao lâu xem cũng tươi như
mới chụp vậy, thợ này cũng biết rọi
hình nê ra lớn, tinh hảo.

Xin chờ làm tương là người thợ cũ,
M. Nhưng thấy thợ đó bất tài, nên
không dùng nữa, mới kêu người thợ
này có tài năng hơn.

Trong tiệm có bán và cắm đồ nữ-
trang và có lãnh bán các thứ thuốc tây
cho kẻ có bệnh. M. Nhưng và
người trong tiệm sẵn lòng tiếp khách
vậy ai muốn chụp hình, mua đồ nữ-
trang, hoặc là thuốc tây, xin đến M. Nhưng
ở đường chợ Cántho, thì được tính giá
rẻ luôn luôn và M. Nhưng rất cảm ơn.

Cầukê

CAI LẠO AI LẤY?

Tại làng An-thổ ngày 21 và 25 tháng năm
nhuận, thì-Hữu có cưới vợ cho con, thời
ngày 21 nhón họ ước chừng 10 giờ
tên Thinh ở làng Tân-quí, đến pên
dám cưới, chừng làm heo, tên Thinh có
áo xuyến vàng và chỉ mắng lại
nhà trên, không biết quan ngữ nào vào

lấy el đưng tên Thinh bay kiếm thì
mất hơi rảo rồi. Ở hồi có gởi cho ai mà
phòng bắt thường, thôi bỏ... cho rồi
Báclieu

XE KẾT ĐẬP CHỜN

Mọi lần thì cán, chuyển này lại kết
mới là la cho chớ-Sô là ngày 5 Aout
tên Nguyễn-vân-Mọi ở làng Hồng-Hoai
(Báclieu) đi xe ôtô số 1.500, khi đi gần
khởi cầu Hưng-Đo, xe 1.500 trạch ôtô
khắc. Bị đường hẹp, nên chạy sát vô lề
rồi cạ vô cột giấy 1 ép, phần tên Ng-vân-
Mọi ngồi thông công ra ngoài nên bị
kết bể đầu gối và đập ngón tay trái.

Xe 1.500 chở tên Mọi vô nằm nhà
thượng Ông Co làm an-kết giải nội vụ
qua Toa.

Sốt-răng

ĐẬP ĐẦU GIẾC ĐẠC

Chợ Lạc-Minh đến bắt thừa rằng:
lời bữa 5 Aout lúc 9 giờ nó đi gần tới
lò-heo, có 1 người là mặt xạch cây đập
trên đầu nó 1 cây và xết tới lấy hết 13\$
rồi đi mất. — Biết ai bây giờ?

GIẢ THÀNH CHỜN

Ngày 7 Aout — tên Gấm với tên Tả
vi dơn với nhau rồi đồ quạo đánh lộn
cho đến đôi bị bệnh và phải lịch bắt về
bót, phạt.

Rachgia

ĂN CƯP

Đêm 2 Aout lúc 3 giờ khuya, 1 đàn
an-cưp có súng đến nhà tên Lân-vân-
Ua là diễn chớ-Vinhhoà (Rachgia) bắn
lên 2 tiếng súng rồi đóng cửa vô nhà
đoạt thâu tài vật hết thấy giá đáng 147\$00
— Rồi buồm.

BI CHÉM MỘT ĐAO

Chợ Trầu-Danh là Xích-chi ở tàu
"Voi-lée" đến bắt thừa rằng: lúc 8 giờ
rưỡi tối bữa 6 Aout, nó đang đi chơi
tại chợ, thình lình có một người lạ mặt
cắm dao chém nó 1 dao vô mặt rồi chạy
tuốt — Bật không dặng — Kiếm.

GARAGE

TRẦN DẮT-NHĨA

Cántho — (Cochinchine)

SỬA CÁC THỦ MÁY:

Xe hơi, tàu hơi, máy lửa, xe máy
máy may, máy viết chữ, máy nôi, tủ
sắt, v.v.v.

Công việc làm kỹ lưỡng, mau mà
giá rẻ.

Có trữ bán cả ruột xe hơi, xe kéo,
và xe máy, máy may hiện Singer và xe
kéo mới.

Đầu nhớt, dầu sang, đồ phụ tùng xe
hơi và xe máy vào vào.

Lãnh làm sương nhà và hàng rào
sắt.

CÓ BẢNG CẤP CỦA HỘI DẤU XÀO MỸ-NGHỆ HÀNỘI BANG KHEN
DIPLOME DE MERITE-EXPOSITION DES BEAUX-ARTS DE HANOI 1921
Cordonnerie — Chapellerie — Tonkinnoise
GRAVURE SUR MÉTAUX ET MARBRE

NGUYỄN CHI HOÀ

82 — Rue Catinat — Saigon

Kính chào QH-VI đáng rỏ. Tiêm tôi có 30 thợ ĐẮC-KY giỏi ĐONG GIAY, LAM
NON theo kiểu AU-CHAU kim thời. GIAY đóng băng DA-TÂY hết, NON làm bằng
CÂY-MÓP thiết chế, lợp NIXAM, BỐ-TRẦN; VÀ BÓ-VANG đủ kiểu. Tôi cũng có thợ
KHẮC CON-ĐÁU ĐỒNG VÀ CHẠM MỘ-ĐI-ĐA CẨM-THẠCH ĐỀ MÃ. Tôi đã BÁN-SỈ 7
LƯC-TINH thiết chế, đã có nhiều vị rất tin cậy và khen ngợi NON VÀ GIAY của tôi
làm thiết kế sang và giá lại rẻ hơn chỗ khác nữa. Tôi cũng có BÀN GIAY-ĐA ĐA
LẮNG GIẾP DA-LANG VÀ NHUNG đủ màu GUOC ĐẮC-KY SƠN-ĐEN QUAI-NHUNG QUI
Vị xin viết thư về thương nghị tôi sẽ hồi Am lập tức có giá BÀ-V-Si riêng thiết chế
xin chur tôn chiếu cố cho việc buôn bán của ĐÔNG-HANG 3a được thanh lợi trong
lúc cạnh tranh này tôi hết lòng cảm ơn.

NGUYỄN-CHI-HOÀ, Kính mời

Trường Võ-Văn

(Cántho)

NĂM 1922 — 1923

SÁC THẮNG ĐẤU:

Tự trường ngày 13 Aout 1922

Bắt trường ngày 17 Février 1923

Khi nhập trường sẽ bắt lớp học Amée
(Năm thứ nhất). Nên hai ông Tô-Tài sẽ
bổ xuống dạy lớp nhất, có lẽ sẽ lập tới
3 lớp nhất, mỗi lớp học 30 học trò
trở lại.

Từ này về sau Học-đường Võ-Văn
Học-điều sẽ hết lòng chuyên cần cho con
trẻ đến thi cấp bằng Sơ-học (Certificat
d'Etudes primaires Franco-indigènes)
mà thôi.

Mỗi khi xin vào học trường này, thì
học sinh buộc mình phải học tới ngày
bắt trường, và buộc cha mẹ phải đóng
đủ tiền từ ngày vào học cho đến ngày
bắt trường, bất luận duyên cớ chi mà
tên học trò ở nhà bao lâu cũng vậy.

Theo phép thi tiến trường phải đóng
tất trước. Song có thể chậm chạp đóng
hai lần là:

1° NGÀY NHẬP HỌC, ĐONG LẦN THỨ NHẤT
TRON 3 THÁNG ĐẦU

2° NGÀY 1er NOVEMBRE PHẢI ĐONG LẦN
THỨ HAI CHO TẤT SỔ TIỀN CÒN THIẾT TẤT.

Mấy ngày lễ, thì tính như vậy:

Từ 1 ngày tới 15 ngày kể từ tháng
Từ 16 — — 31 — — tron tháng

Tiền học

HỌC NGOÀI (EXTERNE)	HỌC TRONG 1/2 PEN- SIONNAIRE	HỌC TRONG (INTERNE)
Lớp nhứt (C. So- périeur) 7\$	 10\$	 15\$
» nhì (C. Moyen) 6	 9	 14
» ba (C. Élémén- taire) 5	 8	 13
» tư (C. Prépara- toire) 4		
» năm (C. Enfan- tin) 3	 7	 12
» sáu (C. Ma- ternel) 2		

Có một mình cha mẹ, cũng là người bảo
lãnh (correspondant) được xin phép cho
tự trẻ mà thôi. Nhưng mà trong kỳ
sáu tháng, không được xin quá 10 lần
phép.

Cha mẹ, bà con học trò tới thăm thì
lựa giờ chơi, giờ nghỉ sẽ tới, trừ ra khi
nào có đến gi rấn cấp thì mới được vô
lúc học trò đang học.

Mỗi tên học trò phải có người bảo
lãnh tại chợ Cántho, phòng khi có việc
cần phải có người thay mặt cho cha mẹ.
Mấy người ở gần nhà thì giấy phép thì
không.

Khi đầu năm có nhà thương ở gần.
Thuốc thang và nhà thương về phần cha
mẹ học trò chịu.

Quần áo sắm đủ ăn mặc cho sạch sẽ.
Trong trường có nước máy dư dả.

Trò nào giết đồ mình được thì giết
bằng ki ống, thì có kẻ ngoại lãnh giết rẽ.

Cấp túc mỗi bữa trưa và bữa
chưa, có người vào trường cấp túc giả

Học trò về vào trường này thì phải lo
học siêng năng, chịu luy, và không
quyết chí học đặng tới trường này.

Tôi trốn trường và vô phép với kẻ
bỏ trên thì phải bị đuổi.

Cántho, le 20 Juin 1922

VÕ-VĂN-THƠM

CHIẾC VÒNG NGỌC-THẠCH

« LE BRACELET DE TURQUOISE »

deuxième Année THEURIET

Dịch giả:

Trương-quang-Tiến

(Cảnh-thế tiểu thuyết)

(TIẾP THEO)

Bột đáp: Tôi muốn biết bao nhiêu họ
đặt chà một lần, hầu trả tiền mướn
cho tiền.

Có vậy mới sẽ tính với người ta.
Đó là xong phần cái phòng khách rồi,
còn phòng ngủ của ta thì chẳng có gì
cho lắm, cần sắm thêm một tấm khăn
gê trải trên ghế và vài món đồ lật-vật
nữa là đủ. Bền như cái phòng ăn....

— Cha chả! còn phòng ăn nữa à!

— Phải chớ! Ta không thể ngồi ăn ở
môi ngoài. Mình nghĩ đó coi: còn dịp
nào may-màng hơn dịp này. một cái
cửa lều ở đường Chợ-lớn (Rue d'
Grand-Marché) ứng lén cho tôi mớ

cái bàn, 6 cái ghế ngồi và một cái tủ
rượu, toàn bằng cây thanh-cương (ché-
ne) mà chỉ có.....thời!

đầu mình đánh phòng giá coi bao nhiêu?

— Ai biết đầu mà đánh. Có mướn làm
là ba trăm quan chớ gì!

— Thế khi mình giả ngộ sao chớ!
Năm trăm quan đó da, mà nhắm lại đó
ấy bằng thanh-cương thời nào có mướn
mớ gì dầy. Mai rầy họ sẽ đem lại, vừa
tiền chớ, vừa tiền đóng thùng lại có
kèm thêm một chiếc chiếu lông chim nữa,
tổng cộng là 600 quan. Đờng ấy há
mình chẳng nể lòng há dợ ra? Há mình
chẳng vui điên vui cuồng ru?

Thôi, voi sướng nói gì. Sáu trăm
quan....., thế là đã khuyết trong số
học của ta nhiều lắm rồi. Gia đạo ta
như vậy.....xả lớn quá.....! sắm
món nào công tiền là tiền.

— Ôi! Gia đạo ta như vậy..... xả lớn
quá.....! tôi nghe chừng như mấy lời
ấy là lời của mẹ ở nhà thường nói thục
..... Tôi xin mướn, này mướn van mình
quí của tôi ở chỗ họ nói này thế, 3

càng nói bao nhiêu là càng khiến cho tôi
bây gan như ốc bấy nhiêu, mà phòng
có ích lợi gì l?

Vợ chồng đôi-co nhau trót một chấp
lầu, rồi nghĩ thì nhận nó là êm, làm
chi cho bình địa nổi phong-ba, cho
mặc phải tiếng đời dị-nghị.

Năm sau người bán khảm cũng đi với
một người thợ đến, rảo xem khắp chỗ
do diện-tích nào phòng nào cửa song-
xôi đoạn bữa cùng vợ chồng họ rằng:
sẽ làm từ-tế và định giá chắt-chắt cho;
nhưng, than ôi! cái giá chắt ấy cũng
không biết là bao nhiêu, thế mà Pha-bi-
Anh vẫn lấy làm đắc chí, nói mừng
không biết lấy gì căn. Nàng nào có
ngủ gì mướn, chỉ ý-lại vào cái tủ, cái
tủ đựng bạc mà chẳng khi nào hết
kia, cho nên cứ ít ngày thì đi Tua
(Tours) một lần để thóc-bớt thấy-thơ và
mua sắm thêm đồ. Những lúc trở về
không món này cũng món kia, đem
đang cho chồng coi từ chửi-tang Âu-jem.

Chiều tối lại con đang trông ngắm số
sách ở phòng việc, thời nàng nhẹ gót
bước vào vô vai mơn-trơn hồi lâu, rồi
đoạn nữ gỏi ra báo chớng xem đây. Có
chỉ cho lắm, khi thì một cái dốt ai-gà
thò-khếch, nũng-nể bỏ tôi bất tiện, khi
thì vài cái chầu hàng dặt dể đương bản
viết el, hoặc một tấm giấy chạm kiểu
lạ. Rồi thắm nghĩ: tiền bạc thời hiếm-
hoi, cần phải dành-dể, có đàn di rước
quững món vô dụng về nhà. Chàng có
muốn dẫn-thúc, nhưng nghĩ lại lại
thôi, cốt bởi xét cho vì thương chớng
nên không tính thột so hơn, chớ vợ
mình nào phải ngày đại chi dẫu mà
không biết trọng đồng-tiền đang cơ
khiểm-khuyết! Nghĩ thế mà chẳng lại
có cảm-tình, nên không nói gì được
khác hơn là bai-tiêng cùm ơn.

Từ đây cái quang-cảnh trong nhà xem
càng rượ-rỏ. Phòng ngủ lại có khảm
lót thảm có tử kiển, có đèn treo, nhìn
thời sướng mắt. Tủ rượu dể ở phòng
ăn cũng sắp bầy đĩa chén cữ, trong
nhà bếp thời dùng toàn đồ mới vì thế

mà tính dể bà từ già ở đó cũng khó coi
mới nhất định đuổi phứt bà đi, rồi
mướn một con nhỏ khác. Con bông
nồng thắm-thoát, chớng đã được thắm
tròn, đã thấy người bán khảm chớ dể-
lặt đến, chừng dọn phòng khách, ôi!
thật là rượ-rỏ trang-hoàng. Tính cả
thầy bai ngân bốn trăm quan, trong
số ấy Pha-bi-Anh trả rồi sáu trăm
quan, còn bao nhiêu cứ gộp mớ kỳ
là ba trăm. Rồi nghĩ vừa dể, chíp
ngiêng than rằng:

— Cha chả! sao nhiều quá vậy. Mình
đã nói với tôi chỉ có một ngàn rưởi
thôi, vì có má tôi mới báo được, có
gi nay tính quá hai ngàn?...
Pha-bi-Anh vừa cau mày vừa đáp: Mình
nói cũng kỳ thế nào! Tôi biết giá bán định
chắc với mình như đinh đóng vào cột?
Phải, tôi coi nói người bán khảm thật là
từ-tế, không cần lấy tiền một lần, số
chợt cấp và định rồi lại làm đó thôi...
Xưa mình chẳng vừa lòng, vậy thì
kính coi dĩa cơ để dể như vậy mà chỉ
có hai ngàn bốn trăm quan chớng?

— Còn dĩa

